

En mand tre kvinder

Peter Jørgensen

En mand tre kvinder

En mand tre kvinder

En roman

Peter Jørgensen

En mand tre kvinder
© Peter Jørgensen

www.enmandtrekvinder.dk

Zebra Productions
Høstvej 4E
2800 Kgs. Lyngby

Omslag: Peter Jørgensen
www.vizart.dk

ISBN 978-87-993912-2-6
Printed in Denmark, 2010

Bogen er sat med Palatino
Og trykt hos AKA-PRINT A/S, Århus, 2010

Alle rettigheder forbeholdes. Enhver form for
kommerciel gengivelse eller udlån af denne bog
eller dele af den uden skriftlig samtykke er forbudt
ifølge dansk lov om ophavsret.

Indholdsfortegnelse

September	9
Som 10-årig vadede jeg i kvinder.	9
Klub30.	12
Tre kvinder søges	15
En mand og to kvinder	22
De første svar	27
Mail fra en rigtig steg.	33
En eksotisk og en frisk.	39
Ny gammelfar	45
Så er tre dates planlagt	49
Den første date.	55
Et anderledes ægteskab.	59
Den anden date	63
Den tredje date.	67
Hooked allerede?	72
Den fjerde date.	77
Mental ransagning.	81
På MC tur	85
Romantisk middag.	89
En traditionel familie	94
Gutte-aften.	99
Mail fra eksen.	103
Status	107
Oktober	112
En stor beslutning	112
En let flytning.	116
Vennemiddag	120
Ny hverdag.	124

Overraskelse	128
Bliver der bøvl?	132
Mere overraskelse	136
Noget at fejre	140
Gentagelsens glæde	145
Enter exotica	149
Festen	153
Ferie-tid	157
Hjemkomst	162
Fyraftensøl	166
Lykke	171
Perspektiver	176
Højt spil	180
November	185
Et rum for oplevelser	185
En vigtig samtale	189
Drømmesnak	193
Klarhed	199
Ovenpå igen	207
Flokleder	211
Alene hjemme	216
At elske flere	220
En ny drejning	224
Fokus på to	228
Positiv vinkel	232
Ro på	236
I bedre humør	241
Selvindsiget	245
Ny plan på vej	249
Nye tanker	253
Beslutningen	257

Ærlighed	262
Kontrol	266
Hvad har jeg lært?	268

September

Onsdag 1. september, 2010

Som 10-årig vadede jeg i kvinder

Normalt behøver jeg ikke en undskyldning eller forklaring for at skænke en voksen cognac, men på den første aften i det officielle efterår kan jeg finde på adskillige årsager til at nyde lidt mørk-gylden alkohol.

For det første er det, som bemærket, nu efterår. For det andet har jeg netop modtaget en mail fra Elizabeth, hvori hun godmodigt driller mig for min langsommelighed. Og det betyder, at der for det tredje er behov for en god omgang tankevirksomhed de næste timer. Det var sjovt at støde ind i Elizabeth, da vi begge var til brunchmøde i maj om fremtidens kønsroller, hvor mænd og kvinder sammen skaber fremtiden. Og da jeg fandt ud af, at Elizabeth – til nogles forundring og til andres forargelighed – var lykkedes med at leve sit liv efter den model med tre mænd, blev jeg fristet af selv at prøve modellen. Klart nok med tre kvinder i mit tilfælde. Tanken har rumsteret siden, og med Elizabeths mail kommer jeg i tanke om, at der måske ligger en dybere grund til, at det tiltaler mig.

Tilbage i 1972, da jeg var 10 år gammel, var min familie udstationeret halvandet år i Brasilien. Den gode og trygge kernefamilie blev udsat for lidt af en kulturel oplevelse, og den første udfordring var at finde en lejlighed. Efter vi var blevet vist rundt af en mægler og fandt et lille og hygge-

ligt kompleks passende til vores behov, fik mine forældre brat besked fra mæglerens chef, at det ikke kom på tale at udleje til en familie med en knægt på 10 år. Min storesøster var ikke noget problem, men på stedet havde de dårlige erfaringer med drengebørn. Alle øvrige lejere var enten barnløse eller havde udelukkende døtre. Min forældre vendte mulighederne. Skulle vi nu ud at finde et nyt sted, eller ville mine forældre sende mig bort på kostskole? Heldigvis ikke. På mærkværdig vis fik mine forældre overtalt chefen til at lade os bo der en måned til at begynde med, og ved at love at erstatte eventuelt hærværk og med klare formaninger til mig. Jeg tænkte ikke nærmere over denne pudsige omstændighed dengang. Jeg fik heller ikke øje på, at jeg på denne måde kom til at vade i piger.

Som månederne gik, og jeg opførte mig ordentligt, fik den jævnlige omgang med piger i forskellige aldre mine øjne op for, hvor forskellige piger er. Først og fremmest af nationalitet, og det har sikkert spillet en rolle i forhold til de første fire år i en helt almindelig dansk folkeskole i halvfjerdsere, hvor de fleste unger var temmelig ens. Muligvis spillede det også en rolle, at jeg, som den eneste dreng blandt alle pigerne – og som lyshåret skandinaver – fik en del opmærksomhed ...

I en køn blanding af spændende kulturer blev det i en relativt ung alder indlysende for mig, hvilken vidunderlig variation, man kan finde blandt det modsatte køn. Som i den klassiske børneleg, hvor man bladrer igennem et katalog fyldt af legetøj, kunne jeg ikke bestemme mig for, hvilken en af pigerne, jeg bedst syntes om. Der var den eksotiske type, som bare havde en ubeskrivelig tiltrækningskraft. Der var den fortrolige type, som selv en ung

dreng kunne forestille sig ville blive en tryk partner gennem mange år – og når nu jeg var i gang, hvorfor så nøjes med to? Der skulle også være den friske og lidt vilde type, som var sjov at lege og konkurrere med, men grænsen gik ved tre for at bevare overblikket.

Allerede dengang var de tre typer repræsenteret i min hverdag, men jeg var for ung og genert til at gøre alvor af noget som helst.

Med den bagage er det måske ikke så underligt, at Elizabeths model tiltaler mig. Nu er der også gået nogle år siden mit komplicerede og slutteligt forliste ægteskab, så det er på tide at komme i gear igen. I morgen vil jeg oprette en profil på det samme dating-site, som Elizabeth havde held med og begynde min søgning efter tre kvinder – måske kan jeg få gjort regnskabet op med den der vilde kvindetype/eksotiske kvindetype.

Torsdag 2. september, 2010

Klub30

Lige som jeg skulle til at oprette min dating profil, fik jeg SMS fra min studiekammerat, Robert: "Kommer du forbi og deler en Barolo?"

Det er ikke så ofte, jeg ser Robert, selvom han for nylig flyttede ind i et hyggeligt hus tre gader væk fra min penthouse på Østerbro. Robert har altid udstrålet en selsikkerhed på størrelse med Kilimanjaro, han er yderst gavmild og en god far for sine to børn. Som i så mange andre tilfælde er de nu dele-børn, og hans søn flytter nok snart hjemmefra. Datteren går stadig i skole og begge unger virker meget afbalancerede, hvilket jeg tilskriver Roberts evner som en kærlig og tryk far, trods skilsmis-sen en del år tilbage. Robert har aldrig lagt skjul på, at han er medlem af den såkaldte Klub-30. Første gang, jeg hørte om begrebet, blev jeg lidt desorienteret. Det handler om altid at have en kæreste, der ikke har rundet de fyrre.

– Hej Chris, kom indenfor. Med et stort kram og en flaske god rødvin i hånden viste han mig hen til sofaen. Stuen er sparsomt møbleret med sofa og to lænestole i læder, et smukt tæppe under sofabordet gør det hyggeligt, og der er som altid fint rengjort. Med et vulgært godt betalt job, er Robert i stand til at hyre hjælp til husholdningen.

– Hvad så, du gamle, er du alene hjemme i aften? spurgte jeg.

– Ja, sønnike er på aftenvagt og tøsen er hos sin mor. Og, øhh ... Tina, ja hun, hmm, vi ses ikke helt så tit lige for tiden.

Robert og Tina har praktiseret den moderne "Living-Apart-Together" filosofi i snart nogle år. Hun har sit eget hus og bor hver anden uge dér og hver anden uge hos Robert. Eller det vil tilsyneladende sige: Sådan plejede tingene at fungere.

– Holder I pause, eller hvad? spurgte jeg.

– Ja, NETOP! Dét er lige hvad vi gør! udbrød Robert – lidt vel højt. Men med sit skælmske smil, kunne jeg se, at han lige der og da så en udvej. At han måske ikke var blevet forladt, men blot var ude i den fjerde pause i forholdet til Tina.

– Hvor mange pauser har I egentlig haft, og hvorfor nu igen?

– Jeg fandt ud af, at jeg ikke savnede hende i ugerne, hvor hun ikke var her. Jaeh, så blev jeg nødt til at drage min konklusion og sige fra. Jeg fortalte hende, at hun fortjener bedre. Hun skal have en kæreste, der respekterer hende.

– Aij, Robbie, du kan ikke tvære den af på hende sådan! Som om det bliver til hendes fordel, at du er kørt træet ... Det er ikke fair.

– Hun nærmer sig alligevel også grænsen. Du ved, jeg har mine principper.

Undervejs i den sidste halvdel af den fortrinlige Barolo kom vi ikke nærmere en løsning af Roberts dilemma. Min plan om at lufte tankerne om en dating profil blev heller ikke aktiveret. Det virkede som dårlig pli, og jeg kender alligevel hans reaktion, er jeg pænt sikker på. Han har ved flere anledninger opfordret mig til at bruge net dating og

er overbevist om, jeg ville få massevis af henvendelser. Imidlertid er den nye plan jo en kende anderledes. Men hver ting til sin tid. Ind imellem er jeg også nødt til at være der for en god ven, der har brug for lidt snak. Det er heller ikke fordi, snakken har været uden resultat for mig. Endelig var der et par i omgangskredsen, der praktisk levede sammen, men hver for sig. Jeg ville have troet, at det holdt. Så længe både jeg og de ignorerede den der aldersgrænse. Men heller ikke dén model er garanti for, at tingene fungerer, ser det ud til.

Det betyder derfor, at mine egne indre overvejelser har fået en ny drejning. Skal jeg i min profil, som jeg vil sætte op i morgen, være ærlig om at jeg søger tre forskellige kvinder? Jo – det må være bedst. De har ret til at vide, hvad de går ind til. Elizabeth var også ærlig, da hun lagde en profil op, så hun vil håne mig, hvis jeg ikke er. Min formulering kan måske antyde, at min barndoms vanskelighed ved at vælge stadig påvirker mig som voksen. Mon ikke der vil være flere at vælge i mellem, hvis jeg skriver, at jeg ikke er kræsen?

Ha! Ikke kræsen. Det passer jo overhovedet ikke. Det skal blive en interessant udfordring at sætte den profil op i morgen aften.

Fredag 3. september, 2010

Tre kvinder søges

Dagen begyndte som alle andre hverdage: Jeg løb mine godt seks kilometer rundt om søerne, inden jeg cyklede ind til mit kontorfællesskab i Pilestræde. Vi er en gruppe af selvstændige med specialer indenfor diverse aspekter af IT, kommunikation og digitale medier, og vi drager alle nytte af hinandens kundskaber. Det passer mig storartet at være min egen chef, og jeg sætter pris på friheden til at arbejde, når det passer mig. Også til at kunne vælge at blive hjemme, men være online med samarbejdspartnere i alle dele af verden, når projekterne tillader det.

Men her til aften handler det om noget andet. At oprette en online profil, som kan være behjælpelig med at finde tre nye kvinder i mit liv. Og Elizabeth har sat noget i gang i mig med den model. Hun har været en katalysator for noget, der har ligget og ulmet i min underbevidsthed helt siden barndommen. Én kvinde er ikke nok.

Altså: Jeg må definere de tre ønsker. De tre kvinde-typer. Jeg må formulere det, så jeg afskrækker færrest mulige kandidater. Jeg skal være ærlig. Det skal være en profil med foto, fordi jeg selv ville fravælge at besvare henvendelser uden et eller flere billeder. Af profilen skal også fremgå, at jeg søger i et område nogenlunde nær København. At flytte til udkantsdanmark kræver mere end almindelig forelskelse, og selve datingen vil også bli-

ve et logistisk problem, selvom jeg er glad for at lufte kværnen. Helt ærligt: Ville jeg orke at køre til for eksempel Svendborg for at mødes over mokka med selv en nok så spændende kvinde, som jeg havde skrevet et par mails med? Don't think so.

Godt så. Foto og område. Det er næsten som at være ejendomsægler. Men uden de cliché-fyldte og floromspundne beskrivelser. Det er simpelthen for latterligt og får mig til at tænke på en gammel reklame for MMS teknologi. "Ja, jeg er sådan lidt latino" – hey, send et billede, honey!

Under min søgning på den interne og flere eksterne hard-diske efter billeder, jeg kunne lægge på min online profil, går det op for mig, at langt de fleste fotos er fra ferier foretaget de seneste år. Modsat forventningerne, efter vi alle er gået bort fra celluloid og fremkaldelse i dyredomme, har mine mange digitale kameraer ikke efterladt mig med visuelle minder – i hvert fald ikke med mig selv som motiv. At begynde på en hjemme-foto session virker også lidt absurd, så jeg må vælge nogle stykker ud blandt arkiverne. Det går nok ikke at vise for meget hud, med andre ord undertegnede i badebukser, for så risikerer jeg bare, at dating stedet censurerer. Et par portrætter er vel i orden? Men jeg har åbenbart solbriller på i langt de fleste tilfælde. Skal det virkelig være så svært? Og jeg er ikke engang kommet til beskrivelsen af mine ønskelige dates. Gud fri mig vel.

I et forsøg på at lægge forfængeligheden til side, beslutter jeg mig for at beskrive de kvinder, som skal henvende sig ...

Kære kommende kvinde i mit liv. Du kan identificere dig med et eller flere af mine ønsker om den perfekte (nej,

må hellere rette til passende) ... den passende partner, der, som jeg finder balance i sig selv, men også savner en at dele alt det gode med.

Jeg har indset, at mine største udfordringer ligger i vanskeligheden ved at vælge, og derfor skal du samtidig være parat til, at jeg har flere kvinder i mit liv. Dette kan være lidt af en udfordring, men jeg kan love dig fuld opmærksomhed, når vi er sammen. Tilsvarende kan jeg love dig, at du aldrig vil blive udsat for jalousi fra min side – for ret skal være ret. At jeg er ærlig, og åbenlyst erklærer mit potentielle behov for flere typer af kvinder i mit liv, betyder samtidig, at jeg accepterer den samme indstilling fra din side. Hvis du er single og ser andre, er det i orden. Hvis du er i et forhold, men har brug for lidt ekstra krydderi ved siden af, er det i orden. Jeg kommer aldrig til at eje dig, ligesom du aldrig kommer til at eje mig. Vores forhold skal baseres på en gensidig lyst og en gensidig forståelse for disse regler.

Gosh, hvad har jeg gang i? Vil der virkelig være kvinder derude, som reflekterer på en sådan indledning? På den anden side, hvad har jeg at miste? Og hvis Elizabeth kunne finde sine mænd, så skal det ikke afholde mig for at finde mine tre kvinder!

Videre i teksten.

For nu at definere lidt mere præcist, hvad jeg er ude efter, vil jeg fortælle om de typer, som helt sikkert vil få svar på deres henvendelser.

En af de tre kvaliteter – eller typer, jeg søger, er Den eksotiske:

Du er eksotisk, såvel af udseende (ja, jeg er som de fleste mænd visuelt orienteret) som af sind. Du kan finde på

meget impulsive ting, og du er formentlig enten af udenlandsk herkomst eller har sydlandsk blod i årene. Og jeg taler ikke om Langeland her, men decideret og ægte latino. Du er bevidst om dine feminine fordele, og du bruger dem til fulde. Når jeg går på Strøget med dig under armen, vil jeg glæde mig over at se alle de andre mænd, som vrider nakken af led for at nyde synet af dine svingende hofter, og det er oven i købet din helt naturlige gang. Jeg ved, at du er bevidst om denne kvalitet og sammen kan vi glæde os over, at du er sammen med en mand, der begærer dig for netop dine medfødte gener. Fordi du bringer den stolte jæger op i mig – se, jeg har nedlagt det bedste bytte. Og i vores fælles glæde finder vi mening, for du vil også kunne sole dig i visheden over at dele dit liv med ham, som var mand nok til at fange dig – i modsætning til alle de andre, der bliver angste for din skønhed. Når du mindst venter det, finder jeg på de mærkeligste ting, for du skal også have modspil. En dag har jeg planlagt en rejse eller såmænd bare tilberedt en middag, hvor du troede, at det var hverdag. Og fordi du er så åben for nye tiltag og uplanlagte oplevelser, vil sådanne impulser være helt i tråd med den, du er. Du kan ikke leve uden, og jeg kan ikke leve uden dig. Vi er begge klar over, at vi er til låns og vores fælles styrke i forholdet ligger i, at vi vælger hinanden til – så længe vi gør det. Og jo længere vi gør det, des stærkere vores binding.

Den anden kvalitet – eller type – Min Soulmate:

Du er indbegrebet af tryghed. Jeg kan betro dig alt, og vice versa. Vi er hinandens bedste venner, hver især udfylder vi de dele, som vore forældre besad i vores opvækst. Ikke bare at sammenligne med forældre, men også med sø-

skende og venner op gennem puberteten. Vi stoler fuldt og helt på hinanden, og som med forældre, søskende og venner ved vi også, at der altid vil være andre i hinandens respektive liv, som spiller en tilsvarende vigtig rolle. Dermed ejer vi kun hinanden, når vi er sammen. Der skal også være plads til andre, og det er egentlig en nødvendighed for at få os til at fungere. Vi er begge bevidste om, at den anden har andre meningsfulde relationer, men det er ikke en trussel mod det, vi har sammen. Vi kan forestille os at være sammen, når vi er gamle. Vi kan levende se for os, at vi sidder på en veranda og drikker the eller gin-tonic, mens vi ser solen gå ned. Vores liv er ment til at blive gamle sammen, fordi vi er soulmates. Fordi vi har denne indbyggede sikkerhed, betyder det intet, at vi begge har andre i vores liv – selv om det til tider indebærer dybere snakke med andre, helt andre oplevelser med andre og endda sex med andre. Hvordan kan det lade sig gøre, spørger du måske? Og mit svar er, at det skal lade sig gøre, fordi ingen kan være alt for en anden. Tænk lidt over det, min mulige, kommende soulmate.

Den tredje, og sidste (for ellers mister jeg overblikket) – Den friske og lidt vilde:

Du er klar over, at jeg kun er en midlertidig oplevelse i dit liv. Dermed er du også ung nok til at betragte vores forhold som netop: Et skridt på vejen, en glæde, du ikke vil gå glip af. Det siger sig selv, at vi ikke har langsigtede planer, men vi tager dagene, som de kommer. Jeg kan garantere, at du får oplevelser ud over dit sædvanlige liv, og tilsvarende kan jeg opleve et pust af overraskelser. Eftersom du formentlig er en del yngre end jeg, vil du nok bidrage med et pust af friskhed. Du søger til gengæld en vis

form for tryghed, som jeg kan bidrage med, eftersom jeg er veletableret og har styr på alt det, dine jævnaldrende slet ikke har tænkt på endnu. *Been there, done that.* Jeg ved, hvor vi skal rejse hen for at få de bedste ferier. Jeg kender de bedste restauranter og ikke sjældent deres ejere. Du vil blive prinsesse og få mange oplevelser, du kan huske tilbage på, hvis vi ikke – til vores fælles forundring – vælger at fortsætte livet sammen. Det kan trods alt tænkes, at vi begge finder den ro, vi også begge leder efter midt i alt det spontane, som denne konstellation giver plads til?

Men, som indledningsvis sagt: Jeg er parat til, at du indgår et andet forhold vel vidende, at du er valgt, fordi du er ung og vi begge ved, at vores fælles glæde ikke er evig.

All right. Det var så formuleringen til mine tre kommende kvinder. Der bliver næppe nogle svar, som påstår, at de kvalificerer til alle tre, som Elizabeth var ude for. Der er nok nærmere risiko for ingen svar overhovedet. På den anden side, som et godt mantra vist nok lyder: Hvorfor ikke springe ud i det? Jeg fandt trods alt et par fotos under trawling af mine hard-diske, og de yder mit kontrafej nogenlunde retfærdighed, så om nogle få minutter skal der trykkes på knappen. Jeg genlæser lige min tekst.

Yes, den er hjemme. At jeg ikke fik talt med Robert forleden om det her gør ikke så meget, for på mandag kommer Ulrich til middag. Ulrich har jeg kendt, siden vi var henholdsvis syv og otte år gamle. Han er i færd med at vænne sig til livet som alene-dele-børn-far efter verdens længste forsøg på at redde et ægteskab. Vi har været gennem mange, dybe samtaler i tidens løb. Vi har endda været igennem problemet med, at jeg blev kæreste med hans eks-kæreste i de sene teenage år, hvilket nok er lakmus-

prøven på et venskab. Eftersom vores venskab har overlevet, kan jeg nok delagtiggøre ham i min nye plan. Og jeg er nysgerrig efter at høre hans input. Det er altid spændende at få sparring – ikke blot fra kvinder, selvom jeg historisk set er præget af kvindeligt input, men når det handler om mandlige valg og muligheder, er der stadig ikke noget så godt, som en god mandesnak. Og der er Ulrich formentlig mit bedste bud. At han så ind imellem kan bruge en hel aften til at fortælle om sine egne problemer er en del af prisen, og i hans for tiden værende problemer, kan jeg godt forstå behovet.

Det må nok vige lidt af pladsen på mandag, så jeg kan fortælle om min egen nyligt uploadede profil og hvilke forventninger, jeg forestiller mig, det afstedkommer. For det er da usandsynligt, hvis der slet ikke sker noget som helst, er det ikke?

Mandag 6. september, 2010

En mand og to kvinder

Det er nok ikke uden grund, at nogen en gang fandt på ordsproget om, at forventningens glæde er den største. Det skulle snart vise sig, at mine anelser om Ulrichs behov for at snakke blev indfriet til fulde. Allerede da jeg lagde sidste hånd på ovnretten, og vi hyggede i køkkenet, kunne jeg fornemme, hvor aftenen bar hen.

– Kan du få hverdagen til at hænge sammen, nu hvor Karen endelig er flyttet ud? spurgte jeg for at indlede statusopdateringen.

– Ha, du skulle bare se, hvor meget det har betydet på den almindelige orden derhjemme. Hverken stuen eller køkkenet flyder længere.

Ulrich har altid været et ordensmenneske, og derfor undrede det mig, hvordan han og Karen med tre børn kunne leve med et evindeligt kaos af alt fra legetøj, vaske-tøj og gamle aviser til gryder og pander stående fremme. Ikke at det var decideret sundhedsfarligt, men jeg kender jo Ulrich. Netop dette aspekt har også betydet en del i deres forhold. Dog ikke nok til at splitte op. Han har villet kernefamilien, nok mere end Karen, når alt kom til alt. Det var hende, som var utro over flere omgange, og allerede i begyndelsen fik jeg det fysisk dårligt over at se Ulrich gå ned.

– Men har du virkelig tid til det hele? Jeg mener fuld-tidsjob, dele-børn, indkøb, fortsatte jeg for at give ham mulighed for at læsse frustrationer af.

– Nu er det jo kun hver anden uge, jeg har ungerne. Og i de andre uger futter jeg stille og roligt rundt og tager et område ad gangen. Jeg har også planer om at sætte hele køkkenet i stand. Nye låger, slibe gulvet, male væggene.

– Ja, det ligner dig. Handyman par excellence!

– Hele udestuen skal også rives ned og bygges op igen. Der er fugt i taget.

– Er du sindssyg! Det er ikke noget, du kan ordne selv.

– Nåh, med et par gode venner og nogle øl, så går det nok.

– Hatten af for optimisme, for der skal mere end en muggert til, og det kan gå hen at blive lidt farligt. Men samtidig er det med garanti en af de bedste former for terapi efter årene med psykisk krigsførsel. Ud med aggressionerne på bedste Carl Mar-manér. Hvis jeg skal deltage, bliver det formentlig som tilskuer.

– Du kan jo lave mad til os, sagde Ulrich og så på den færdige ret, jeg netop bar ind i stuen.

– Deal! Der er i øvrigt noget, jeg gerne vil vende med dig, sagde jeg, mens vi satte os, idet jeg tænkte, at det var god timing at få lidt taletid, mens Ulrich nød maden.

– Kan du forresten huske hende Betina, jeg var på kursus med sidste måned på Fyn?

Det virkede som om, han ikke havde hørt min sidste sætning.

– Hende, som er gift og har to børn og aldrig ville gå fra sin familie, du ved.

– Hun var vist lidt vild med dig. Og du behøver vel heller ikke ligefrem at have dårlig samvittighed over for Karen, nu hvor I er separeret?

– Vi endte oppe på hendes værelse, men vi gik ikke i seng sammen. Det vil sige, vi endte med at sove, men vi havde ikke sex.

– Hvad? Nu forvirrer du mig. Du fortalte, at hun var en steg.

– Det er hun stadigvæk, og vi flirter vildt, når vi ses. Men ... jeg ved ikke rigtigt. Det er som om, jeg ikke længere tænder på samme måde som tidligere.

– Tænkte du på Karen?

– Nej, i hvert fald ikke på den måde. Det var bare anderledes. Jeg tror, vi begge havde mere behov for nærheden, og det spændende ved muligheden. Men vi holdt os på måtten, da det endelig kunne blive virkelighed.

– Hmm. OK, vi er heller ikke i tyverne længere. Men du overrasker mig alligevel.

Her sad min bedste ven og fortalte mig, at han havde haft en chance for et eventyr, vi altid i ungdommen havde fantaseret om. Ikke nødvendigvis iblandet truende skilsmisse og dertil hørende frustrationer, men en affære blot for lystens skyld. Uforpligtende, legende og lækkert. At begge parter på forhånd er sig bevidste om, at det ikke bliver til mere. Det er basis ingredienser for god gymnastik! Og så havde han sagt nej! Hvad har han gang i? Han blev stille lidt, inden han slukøret fortsatte.

– Nogle gange føler jeg mig også mindre som mand.

Åh, nej. Ulrich er på vej ned af slisken ... jeg må muntre ham op!

– Tag dig sammen. Tænk hellere på oplevelsen som et rart minde. Og du siger jo, at I stadig flirter. Ser du ikke en stor fornøjelse ved det? Og du har samvittigheden i orden.

Igen går jeg hen og bliver løsningsorienteret. Prøver at finde det positive, at opmuntre og finde nye vinkler. Ulrich er stille.

– Du har da altid været et hit hos pigerne. Sportsmand med stort set frit valg på alle hylder. At Karen så viste sig ikke at være den rigtige, det er bare ærgerligt.

– Let for dig at sige. Hvis hun flytter for langt væk, risikerer jeg at miste børnene.

– Er der udsigt til det?

– Hun har ikke bestemt sig, men kigger efter lejlighed i Næstved.

– Damn. Er det dér, hendes nye flamme kommer fra?

– Ja, og jeg kan ikke gøre noget ved det.

Nederlag på nederlag. Måske skulle jeg have serveret Red Bull i stedet for øl, så kunne det være, stemningen var mindre begravelsesagtig... Hvad i alverden kunne jeg stille op her? Langt de fleste gange, jeg har set Ulrich i løbet af hans mangeårige krise, var han håbefuld. Måske fordi han troede, at de kunne redde ægteskabet. At hun trods sidespring en dag ville falde tilbage i den gode familierolle. Nu er det endegyldigt, og det er gået op for Ulrich. Der kommer sikkert til at gå mange måneder med at slikke sårene. Hvor ville jeg dog ønske for ham, at han kunne møde en ny.

– Hvad var det med hende Betina? Ser du ikke hende lidt mere nu?

– Hun har inviteret mig på wellness weekend.

Pludselig lyser han op med sit gadedrenge-smil. Pyha. Endelig en drejning.

– Det er da alle tiders!

– Ja, men jeg vil ikke have, at børnene finder ud af det. De er hos Karen, og det er bedst, hvis de ikke ved, at jeg ser en anden.

– Tror du ikke, de ville glæde sig over, at du rent faktisk også er i stand til at fortsætte dit liv og være glad?

– Det virker bare forkert.

– Hm. Jeg er ikke enig, men det er selvfølgelig din beslutning. Jeg skal nok holde tæt.

Inderst inde er jeg fuldstændig overbevist om, at det ville gøre hans børn glade, såvel på hans vegne som fordi, de ville få en lykkeligere far. Ikke nødvendigvis en reserve-mor, og slet ikke allerede nu, men alligevel. Der har været nok bøvl og dårlig stemning tidligere. Er det virkelig bedre at lade dem være i troen om, at farmand er den forladte, som helliger sig et halvt hjem? Ville de ikke kunne rumme, at deres far indleder et nyt forhold eller bare bliver lidt glad igen?

– Måske skulle du bare fokusere på den nære fremtid. Luksus ophold på en spa, rive stuen ned og fikse køkkenet. Hahah. Du får travlt!

Det var lykkedes at få humøret op igen, og han hjalp med opvasken, inden han kørte hjem. Svært som det er at sætte sig ind i hans situation, sidder jeg tilbage med en følelse af, at der hviler en tung sky over hans liv. Hårdt trængt økonomisk, uden mulighed for at dele sine glæder med børnene. Ingen til at dele hverdagens glæder med som familie, hvilket altid har været hans største ønske. Han ville formentlig slet ikke have kunnet give specielt god sparring på mit projekt for nuværende.

Tirsdag 7. september, 2010

De første svar

Da jeg vågnede, vidste jeg, at det var på tide at checke, om der er kommet svar på min profil. Men jeg udsatte det nogle timer og lagde først en koncentreret indsats på en præsentation, jeg skal bruge til et kundemøde næste uge. Og fordi jeg arbejdede hjemme i dag, kunne jeg tage et par timer derefter til at checke op på indkomne svar på min dating profil – skønt at være sin egen chef!

Der er kommet 14 svar! Ikke at der var overvældende mange, men så meget lettere at overskue. Altid positiv, altid nysgerrig og altid tålmodig. Der kan stadig nå at komme flere henvendelser.

I det let overskuelige interface lagde jeg mærke til, at der var én, som havde svaret fra en profil uden foto. Jeg har mit princip om ikke at svare personer uden billede, men jeg læste trods alt den relativt korte besked:

Hej Christian,

Sjov annonce – håber du kan bevare overblikket, hvis du får tre så forskellige kvinder at dyrke sex med! Hende Elizabeth fik virkelig sin sag for, da hun lagde en annonce op.

Når jeg læser dine tre profiler, er jeg sikker på, at jeg har soulmate potentiale. Men jeg er også naiv omkring nogle af livets forhold, og har brug for en, der kan begå sig. Og jeg kan være fuldstændig eksotisk på den rigtige dag, så indtil videre byder jeg ind på alle tre. Men af for-

skellige grunde er vi nødt til at begynde med at maile sammen. Jeg kan desværre heller ikke sætte et billede på. Men giv mig lidt mere substans. Hvem er du, når det kommer til stykket?

Kh Lizzy

Nådada, en grådig kvinde der vil have det hele uden at give noget igen. Dét navn må helt klart være et alias. Med mindre hun har været til numerolog.

Hej Lizzy,

Grunden til, at jeg søger tre forskellige kvinder, er at jeg ikke længere tror på, at der findes én og kun én derude, som i længden kan gøre mig glad. Og hvorfor gå fra det ene forhold til det næste, hvis man kan forlænge varigheden af flere forhold til alles fordel? Jeg taler ikke om løse forbindelser eller elskerinder. Jeg går ind til dette med en forventning om, at det varer ved. Samtidig er jeg forberedt på, at der kan være langt mellem kvinder, der vil acceptere modellen. Men hvo intet vover etc. Dette betyder, at for at vi to kan komme på date, må du vælge en af de tre typer.

Christian

Tag den. Hende hører jeg nok ikke fra igen... Videre til næste.

Kære Christian,

Jeg har længe ledt efter en mand med stærk vilje, selvsikkerhed og power. Er du mand nok til at lægge sådan en profil op, som du har gjort, så er jeg kvinde nok til at ville møde dig. Livet er for kort til udenomssnak og svagpis-

sere. Mød mig tirsdag i næste uge kl. 16 på Sommersko, så skal du få ungdommeligt og friskt selskab.

Linda

Tak skæbne! Et kvindfolk med ben i næsen. Hvor herligt. Måske også fordi hun ikke er kritiserende, men er umiddelbar, nysgerrig og selv viljestærk. Med mindre det hele ligger i hendes tastatur. Det skal blive interessant at møde hende, og ifølge hendes foto, er hun ikke den mørke og eksotiske type, men heldigvis ganske nydelig. Det slår mig pludselig, at dette kan gå hen at blive langt mere underholdende, end jeg havde forestillet mig.

Kære Linda,

Du kan finde mig på Sommersko næste tirsdag – og hvis du ikke kan genkende mig fra billedet, så kig efter en fyr, der sidder alene med en nyåbnet, kølig flaske Riesling og to glas.

Christian

Klokken nærmer sig halv seks, og jeg har ikke været uden for en dør siden min løbetur i morges. Tror, det vil gøre godt med en slentretur ...

Undervejs til Frihavnen og via Kastellet hjem gik jeg og funderede. Har jeg kastet mig ud på for dybt vand? Begynder jeg at blive lidt nervøs over at skulle igennem en større håndfuld dates som en anden teenager? Nej, det er noget andet, der nager. Selvom det er længe siden bruddet med min eks-hustru, Liva, så spørger hun fortsat i min underbevidsthed. Hver gang jeg siden har involveret mig, kommer der minder frem, og det er umuligt ikke at sammenligne. Der var så mange gode minder trods den

lidt heftige afslutning. Vi troede begge på, at vi havde fundet vores respektive soulmates. Vi kunne tale dybt om alt og gjorde det i lange aftentimer. Vores familier og venner forstod slet ikke, at vi brød op. Og det gjorde vi, når det kom til stykket, heller ikke – første gang. For vi fortsatte på et tidspunkt som kærester, selvom vi officielt var kørt gennem det juridiske skilsmisse cirkus. Ikke at det var besværligt, i grunden var der mere papirarbejde ved at blive gift.

Måske var vi for unge, da vi mødtes, men den undskyldning tvivler jeg nu på. Vi var begge midt i tyverne og kolleger en kort tid. Selvom vores professionelle liv førte os ad ulige baner, var vi et perfekt team på alle andre områder. Og jeg har ofte siden bruddet ærgret mig over, at jeg begyndte at føle mig for bundet. Mit forslag til, at vi skulle prøve at bo hver for sig, blev selvfølgelig opfattet som en dårligt indpakket opfordring til et fuldstændigt break, og dermed skilsmisse. Trods vores evner til at kommunikere intelligent og dybt om alverdens ting og sager, kom vi til kort, da det begyndte at handle om os selv på dén måde. Jeg håbede lidt på, at den opbyggede tro på en fremtid sammen kunne bære os igennem, men som månederne gik, blev det indlysende for mig, at det var en illusion. Hellere se tilbage på en guddommelig periode og komme videre, end kæmpe en på forhånd tabt kamp for os begge, tænkte jeg endelig efter en masse tovtrækkeri.

Da hun for nogle år siden ringede på min dør klokken halv seks om morgenen, fordi hun havde mistet sine nøgler på en bar og i den grad var en 'damsel in distress' var der ikke langt til handling. Vi ringede til en låsesmed, og jeg kørte hende hjem og lagde ud for de to tusinde kroner, en sådan service koster. At hun havde været i byen og væ-

ret mere end uheldig er bare beskrivende for hendes væsen.

Men hændelsen gjorde udslaget til, at vi fandt sammen igen som kærester for anden gang. Der var dog i sidste ende ingen anden udvej end at indse, det ikke skulle blive os som livslange partnere.

Nu har hun fundet en ny kæreste og oven i købet fået en datter. At hun trods vores enighed om ikke at ville være forældre alligevel valgte at blive mor har undret mig, men vi har vel alle et standpunkt, til vi tager et nyt. Jeg tror, at hun er en god mor.

Når jeg nu tænker på hende, er det stadig med en øm følelse, lidt som at hun er en tabt søster eller i hvert fald et menneske, jeg har mistet og derfor stadig kan savne. Der er ingen tvivl om, at der fra min side stadig ligger en god del loyalitet og nok også en portion kærlighed. Sådan må det være.

Da jeg kom hjem fra min tankefulde gåtur, læste jeg resten af svarene på min profil. Det viste sig dog, at de to først læste var de klart mest lovende. Tilsyneladende befinder der sig en del kvinder på markedet, som enten sidder i et super kedeligt ægteskab, er ved at blive gammeljomfruer eller simpelthen er blevet forladt midt i livet. Hvor er det egentlig sørgeligt.

Kære Christian,

Jeg tror, du er lige det krydderi, jeg går og savner i min hverdag. Mine børn er blevet voksne, og min mand er det længe siden, jeg var intim med. Jeg kan godt lide eventyr så vi kan mødes og dyrke lidt uforpligtende sjov. Fortæl gerne lidt mere om dine seksuelle præferencer.

Hede mulige elskerindeknus fra Barbara.

Hej Christian,

Jeg er single igen efter et ægteskab, der var dømt til at mislykkes. Vi opnåede aldrig den fortrolighed, du efterlyser – men jeg er helt med på, at der findes en soulmate til os alle derude. Og jeg kan godt sige dig at jeg trænger. Men da jeg også er blevet såret flere gange på nettet synes jeg vi skal begynde med at skrive sammen og så kan vi nok pejle os ind på, hvilke værdier, vi kan bidrage med i hinandens liv.

Kærlige og forventningsfulde hilsener,

Anna

Jeg må takke nej til de invitationer, for jeg er ikke på en frelsende mission her og er derfor nødt til at holde fast i min plan om at finde lige præcis, hvad jeg er ude efter. Barbara er gift og Anna virker alt for desperat. I andre missioner har jeg som regel haft succes, når blot jeg holdt mit fokus. Og for at holde fast i en gylden grundregel, handler det også om at se de positive muligheder. I løbet af de næste dage kommer der flere svar, det er jeg sikker på, fordi min profil har haft mange flere besøgende, end der er kommet input. De kære kvinder sidder nok og sveder ved tasterne ...

Onsdag 8. september, 2010

Mail fra en rigtig steg

Utroligt som en arbejdsdag kan gå med overspringshandling, men i dag fik jeg endelig sparring til min nye model. Fra uventede vinkler, men helt klart værdsat.

Det startede med en mail fra Marie, som jeg pudsigt nok lærte at kende for en del år siden, hvor jeg også havde en dating profil på nettet. Dengang mest for at undersøge, hvad begrebet egentlig indebar. Der var så meget hype i medierne, at jeg satte mig for at teste det af. Bortset fra en række ubetydelige dates, blev jeg rigtig gode venner med Marie. Vi fandt hurtigt ud af, at vi havde en del tilfælles på det mentale område, og at der ikke var grobund for et decideret forhold. Men timevis af gode og dybe samtaler skal ikke undervurderes. Hun flyttede for nogle år siden til Kalundborg, væk fra byens intensitet, og vi har kun haft sporadisk mail kontakt siden. Typisk nok skrev hun her efter en sommer, hvorfra hun vedhæftede nogle vidunderlige billeder af hverdagen i det, jeg driller hende med, er udkantsdanmark. Hun lader til at have fået nok af isolationen fra byens puls, alene med sin hund og kat, og forventer at komme retur, hvilket skal blive hyggeligt nok. Trods min motorcykel, har jeg ikke fået besøgt hende tilstrækkeligt.

Hun spørger, hvordan jeg går og har det, og bitcher lidt over, at jeg ikke holder hende opdateret. Men denne gang kan jeg fortælle nyt:

Kære Marie,

Hvor må du dog have nydt freden derude i udkanten. Tusind tak for de dejlige, visuelle indtryk. På en måde forstår jeg godt, at du savner København, og mon ikke ejendomsmarkedet snart kan give dig en fornuftig pris igen? Måske er det ikke den bedste årstid at sælge, men du kan vel altid benytte dig af en solgt-eller-gratis mægler og dermed ikke risikere det store.

Herfra kan jeg fortælle, at jeg har oprettet en ny dating profil (ja, dét kommer nok lidt bag på dig, kan jeg tænke). Men denne gang efter en helt speciel model. Ser du, jeg søger tre forskellige kvinder. Det er gået op for mig, at jeg skal finde en side frem fra min personlighed, som ikke kan negligeres. Nemlig at jeg tiltrækkes af meget forskellige sider ved kvinder. Vi har nogle gange tidligere været omkring emnet, så måske er du ikke helt så overrasket, endda. Den konkrete inspiration fik jeg fra en, der hedder Elizabeth, som i foråret søgte tre mænd. Det kan du læse om her: www.enkvindetremaend.dk

Stikordene, eller de væsentligste karakteristika om du vil, er henholdsvis Den Eksotiske, Min Soulmate og Den friske, lidt vilde. Projektet er ganske nyt, og jeg har endnu ikke været på nogle dates, men det begynder at tage form. Hvorfor ikke være ærlig og indrømme, at det er yderst sjældent, to personer passer så godt sammen, at de kan være alt for hinanden – i hvert fald i vores tid og kultur. Det er anderledes, hvis man for at overleve er nødt til at være to. I mere primitive samfund, hvor de hverken har vaskemaskine, køleskab eller andre hjælpemidler, er der langt større mening i at deles om opgaverne i en families hverdag. Tilsvarende for nogle generationer siden i vores egen kultur, hvor det var reglen nærmere end undtagel-

sen, at kvinden sørgede for, at alt fungerede i hjemmet. Nu om dage er det nærmest flovt, hvis den ene part vælger at være hjemmegående i længere tid. Den følgende stress og mangel på gensidig afhængighed ... Nej, der er ikke grund til at uddybe dette mere. Du er helt med, er jeg sikker på.

Anyway. Jeg har altså valgt at kaste mig ud i dette med åbent sind og er spændt på at se, hvordan det udvikler sig. Som du ved, har jeg sat stor pris på at bo alene i lang tid nu, men de 175 kvadratmeter begynder alligevel at føles lidt tomme. Og nu vil du sikkert spørge, om jeg har tænkt mig at indrette mit penthouse som harem? Igen vil jeg være ærlig og sige, at jeg endnu ikke har en forgyldt plan, men er parat til at blive forført af de rette kvinder. Og den første date er næste uge! KH Christian

Netop som jeg sendte mailen af sted til Marie, poppede et chat-vindue op fra Laura, som for nogle år siden blev kæreste med min gode ven, Daniel. De er ikke længere sammen, men vi kan alle tre sagtens finde på at mødes over en øl ved sociale lejligheder, og holder på den måde stadig kontakt hele vejen rundt. Klart nok er det Daniel, jeg ser oftest, men det er rart, at Laura ikke er forsvundet helt.

Laura: Hej Christian – er du ved skærmen?

Christian: Ja, sidder lige med lidt overspringshandlinger ...

Laura: Hvordan går du og har det? Længe siden!

Christian: Jotak, jeg er i gang med et nyt projekt – hehe.

Laura: Hvad har du nu fundet på?

Christian: Jeg søger aktivt efter 3 kvinder – på net dating!

Lige så pludseligt, som hun startede chatten, blev hendes status nu sat som fraværende, men det er med garanti, fordi hendes chef kom hen og forstyrrede. Hvilken irritation det må være, at have en chef. I ventetiden kan jeg lige gå ind og se, om der er kommet nye henvendelser.

Nye fangster, jovist. Og den sidst ankomne, blot få minutter forinden, dén matcher – med stor bravour. Alene profil-billedet gør mig helt blød i knæene og hård et vist andet sted. Katteøjne, langt og mørkt hår med slangekrøller, der ser ud til at gå langt ned ad ryggen. Et fantastisk smil, der indbyder til lidt af hvert. Hendes læber så flot svungne, at jeg bliver helt hypnotiseret dér og da. Hendes glød er som en blanding af honning og nougat. Hverken lys eller mulat, men afgjort en ægte latino. Svært at se, om hun er fra det sydlige Europa eller længere væk fra, men hold da lige op! Eller rettere hold netop ikke op!

At hun i tillæg beskriver sig selv som en selvstændig kvinde, med orden i økonomien og et job, hun betragter som sin hobby, disse detaljer giver hende kun ekstra points. Hende må jeg bare møde. Havde hun oplyst sit telefon nummer, ville jeg have ringet med det samme.

Hej Karla,

Tak for din henvendelse. Du er nu nummer ét i køen og vil blive betjent snarest. I mellemtiden kan jeg oplyse, at et personligt møde kan arrangeres og stærkt anbefales. Du har gjort stort indtryk allerede, trods din korte introduktion. Men du vil gøre os begge glade, det er jeg overbevist om, hvis du sætter en time af til at mødes over en kaffe eller et glas vin i den nærmeste fremtid.

Christian

Jeg nåede slet ikke at kigge de andre igennem, for som forventet dukkede Laura op i chat-vinduet igen.

Laura: er du gået helt fra forstanden?

Christian: LOL – måske

Laura: Midtvejskrise?

Christian: Tror jeg ikke – men sjovt og nyt!

Laura: Det må jeg høre mere om snart.

Christian: Giver dig en melding, når jeg skal ud med gutterne næste gang, OK?

Laura: Count me in!

Det har længe været en uformel tradition at mødes med tre af mine venner, Daniel og hans kumpaner, Kasper og Mikkel over noget humle omtrent en gang månedligt. Som oftest handler samtalerne om diverse tekniske udfordringer, som for eksempel opsætning af email servere, valg af det bedste operativ system eller fremvisning af den seneste gadget. Rent mandelir. Men når Laura en gang i mellem deltager, har det en positiv effekt på samtale-emnerne. Så hører vi lidt om hendes to drenge, for hvem Daniel en kort årrække var en rigtig god indflydelse som pap-far. Ikke at de har taget skade af at vokse op kun med en mor, men Daniel kunne sætte grænser. Desværre blev netop dette karaktertræk – eller skulle jeg sige – denne forskel mellem Laura og Daniel, hovedårsagen til at de endte med at bryde op. Det er altid vanskeligt at træde ind som en slags reserve-forælder, og de er næppe historiens eneste par, som trods gode odds valgte hinanden fra til sidst. Heldigvis er de gode venner endnu.

Svar fra Marie. Ikke uventet og skønt med lidt opmuntring.

Kære, skøre Christian,

Jeg kender ingen som dig, der kan begive sig ud på eventyr så spændende og anderledes. Ærgrer mig endnu mere over, at jeg er flyttet fra hovedstaden, for kun et skarn ville ikke nyde at følge udviklingen i dette projekt på nærmere hold. Der er ingen tvivl i mit sind om, at du dels får mange svar og dels vil opleve, at din profil bliver læst af rigtig mange. Kvinder har det med at sladre i venindekredsen, når de finder sådan en provokerende opfordring. Jeg vil gætte på, at du får svært ved at vælge og beholde dit ellers altid kølige overblik. Rod dig nu ikke ud i alt for besværlige situationer. Og lov mig for guds skyld et par ting. Hold mig orienteret, hold dig selv ærlig og hold på hat og briller undervejs. Jeg forudser en turbulent tid i dit liv de næste par måneder.

Din Marie

Åhja, hun er god! Med sikkerhed også ved at gå op i limningen over ikke at kunne følge med tættere på. Men herregud, emails er vel til for at blive brugt. Fremover har jeg i det mindste lidt mere at fortælle om, end hverdagens øvrige trummerum. Så jeg skriver mig bag øret, at hun skal få lidt flere nyhedsbreve herfra end tidligere.

Nok for i dag om parforholdets kvaler. Jeg har brug for en sidste overspringshandling i form af et gensyn med *The Big Blue*. Verdens bedste film og jeg er så heldig at have den lange version i bedste digital udgave. *Between what you know and what you wish, lies the secret of... The Big Blue! Jacques, Johana and Enzo, here I come.*